# הוקרה לצלם העיתונות דוד רובינגר

הצנחנים בכותל עם שחרור ירושלים
במלחמת ששת הימים, 1967

"עולם הצילם" חוגג הוצאת גיליון ה-200, לאחר 33 שנות סקירה וביקורת אמנות הצילום, וסקירת כל החידושים וההתפתחויות של הצילום בישראל ובעולם.
"עולם הצילום" חשף והעניק במה לגדולי הצלמים בעולם ולבכירי הצלמים בישראל כולל טיפוח צלמים צעירים, במשך מעל 33 שנים, גם בעתות משבר קשות כאשר מגזינים אחרים לצילום שרדו גיליונות אחדים או שנים בודדות, המשיך "עולם הצילום" בהתמדה שאין דומה לה, להוות כר חשיפה נרחב למתרחש בעולם הצילום ובאמנות הצילום על כל רבדיה.
רבים וטובים תהו ושאלו איך הוא עושה זאת חרף כל המשברים הכלכליים?
והתשובה אחת היא: בזכות האהבה.
כל צוות המערכת, כתבים וצלמים כאחד, פועלים לא לשם רווח אבל כן לשם האהבה, אהבת הצילום. גיליון חגיגי זה, מוקדש אף הוא באהבה לדוד רובינגר אשר הקדיש את חייו לצילום עיתונות.

**יד על הכותל**

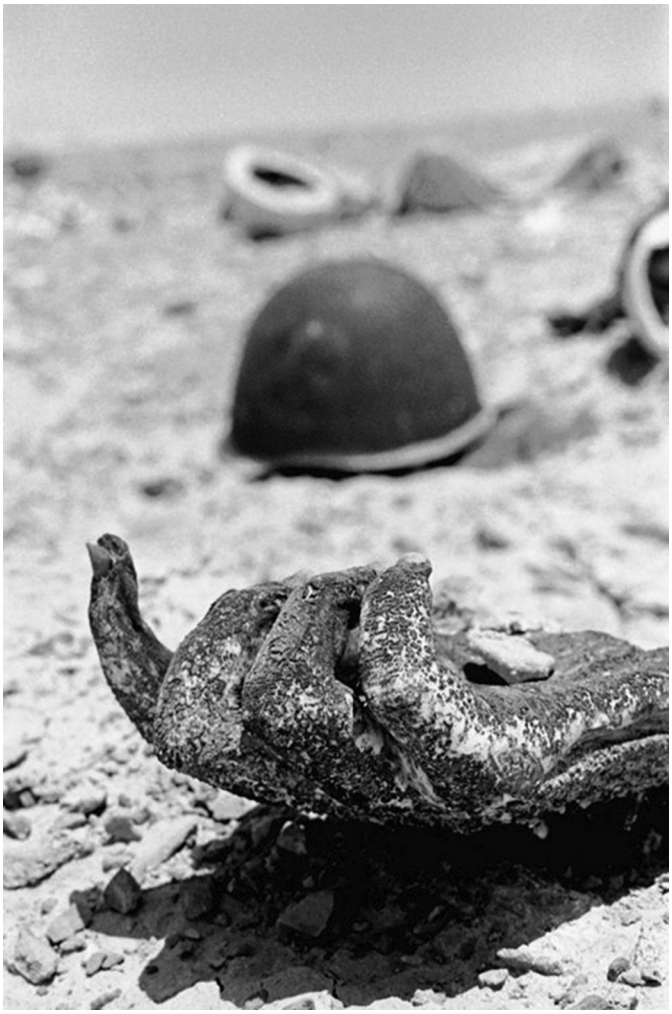

**סיני 5 שנים אחרי, 1972**

בשנת 1989 חגג העולם כולו 150 שנים להמצאת הצילום וכמובן גם המגזין שלנו. במסגרת חגיגות 150 שנות צילום, הופיע בכל גיליון, במשך שנת 1989, אחד מבחירי הצלמים אשר ליוו אותנו מימי טרום המדינה או מראשיתה, בכתבות מצולמות על חיינו בתחומים שונים: צבאי, מדיני, תרבות ואמנות, אדם וחברה, עיתונות, טבע ונוף.
המשימה הוטלה על חיים אברהם, מבחירי הכתבים במגזין "עולם הצילום".

דוד רובינגר, חתן פרס ישראל לצילום, נבחר לצלם העיתונות של תקופתנו על-פי "עולם הצילום" והשנה, במסגרת חגיגות הוצאת גיליון ה-200 של "עולם הצילום", מוקדש לו גיליון זה כאות הוקרה על פועלו, בתחום צילום העיתונות.

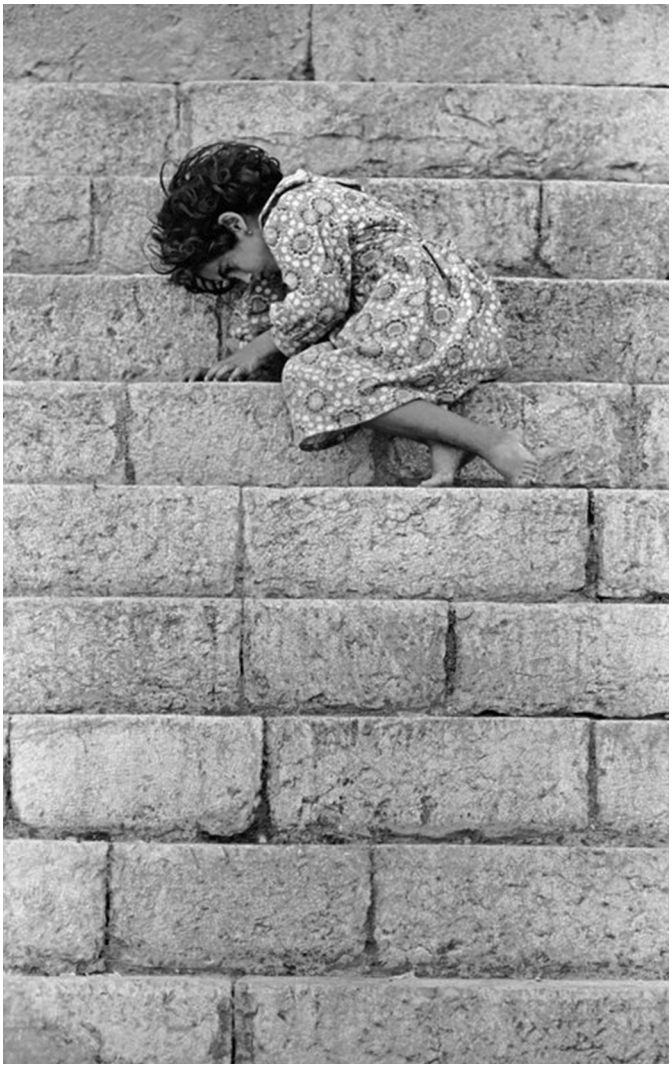

**כמה יפה יכול להיות הכאב**

בנוסף, תוצגנה שתי תערוכות צילום:
האחת, פרי יצירתו של דוד רובינגר, אותה אפשר לכנותה תערוכה היסטורית הכוללת דיוקניהם של גדולי האומה;
השניה היא תערוכה קבוצתית בשיתוף המגזין "עולם הצילום" עם העמותה הישראלית לאמנות הצילום. התערוכה תוצג בעקבות תחרות נושאת פרסים בה נוטלים חלק קוראי המגזין "עולם הצילום" וחברי כל מועדני הצילום בישראל.

**פרטים מדוייקים, כולל תקנון התחרות, יופיעו בגיליון הבא.**

דוד רובינגר, יליד וינה 1924, עלה לישראל בשנת 1939 במסגרת "עלית הנוער". בשנותיו הראשונות בארץ שהה בקיבוץ בית זרע ובגיל 18, בזמן מלחמת העולם השנייה, התגייס לצבא הבריטי במסגרת החטיבה היהודית הלוחמת - "הבריגדה" אשר פעלה בצפון אפריקה ובאירופה. שם, החלה התעניינותו בצילום. בתום המלחמה, עם שחרורו מ"הבריגדה", הכיר את אנני, ניצולת שואה, נשא אותה לאשה והביאה ארצה. הוא השתקע עם משפחתו בירושלים והחליט להפוך את תחביבו למפעל חייו.
לאחר מספר שנים כצלם עצמאי, הוזמן בשנת 1951 להצטרף כצלם למערכת שבועון "העולם הזה", ועבד עם אורי אבנרי מעל שלוש שנים.
בשנת 1954 נקרא לביצוע משימה ראשונה מטעם "טיים" ו"לייף": סיקור משפט קסטנר-גרינוולד. מאז, סיקר כמעט כל אירוע בעל חשיבות בתולדות המזרח-התיכון עבור "טיים" ו"לייף", ובשנת 1970 היה לחבר מערכת של המגזין.

לפני 27 שנים ערך חיים אברהם ראיון עם דוד רובינגר, במגזין "עולם הצילום", אותו הכתיר בתואר "צלם העיתונות של תקופתנו": "דוד רובינגר ליווה את עם ישראל במבחנים גדולים ובשעות קשות, במלחמות, עליה והתיישבות, וברגעים דרמטיים של החלטות. בין כל אלה חיפש את הרגע האישי של המנהיגים. דוד רובינגר היה עד להתהוותה של החברה בישראל."

**נער עיוור**

הראיון עם דוד רובינגר נערך בביתו בירושלים. בית אותו תיאר חיים אברהם במילים אלה: "בית ירושלמי מטופח ומרוהט בטוב-טעם, מעוטר באוסף אמנות ומזכרות מאנשים ומקומות ברחבי תבל."

באותו בית, כפי שתואר, נפגשנו דוד ארואטי ואנוכי לראיון עם רובינגר, לקראת הענקת תעודת הוקרה לפועלו, בחגיגות גיליון ה-200 של "עולם הצילום". דוד ארואטי ערך את הראיון ואנו מצטטים את דבריו של רובינגר: "אם יש לי מורשת להשאיר לצלמים, זה לא כל כך טיב הצילום כמו ערכו של הצילום. צילום שאתה מצלם היום, במחשבה האם יופיע או לא מחר בעיתון, אין לכך חשיבות. חשוב מה יהיה הצילום בעוד 20 או 30 שנים. אם העולם יצטרך צילום של דוד בן גוריון, או של גולדה מאיר, או של רייגן, לא צריכים אותי: תמיד יהיה צילום שלו. אבל אם העולם יצטרך צילום של אדם לגמרי לא חשוב שצילמתי היום, אבל דאגתי ששמו יהיה רשום בארכיון שלי, זה הופך אותו לחשוב.

אני חוזר על מילים שאמר לי עורך הצילום של 'טיים מגזין': "תמיד תזכור שכל צילום שאתה מצלם היום, עשוי להיות סקיצה או שהוא כבר היום סקיצה אפשרית של היסטוריה."

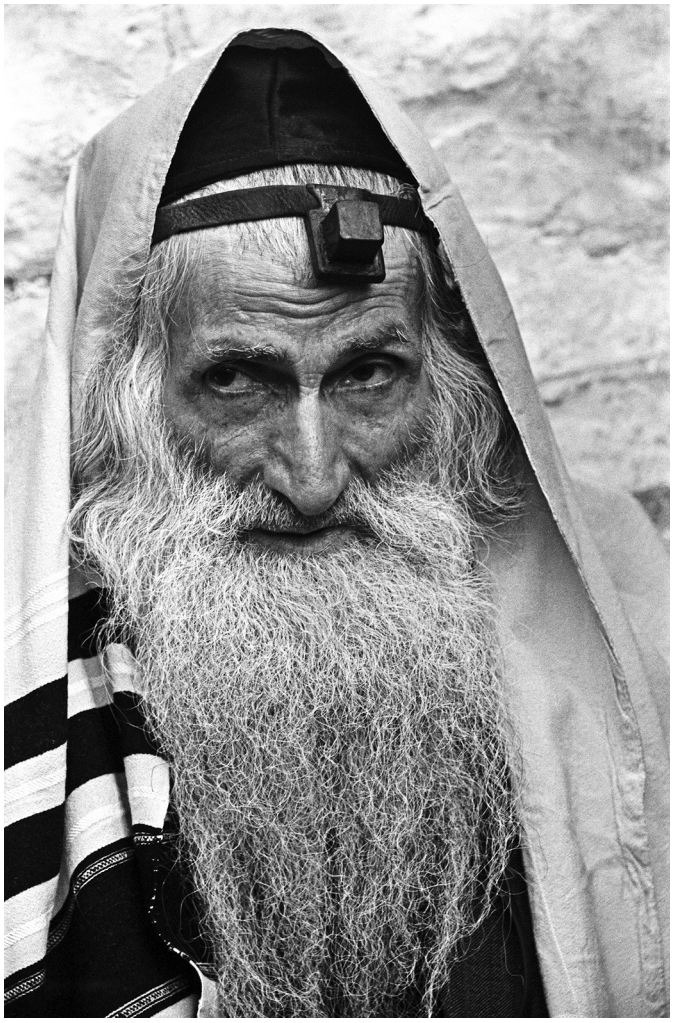

אלפיים שנה בין תפלין לזקן

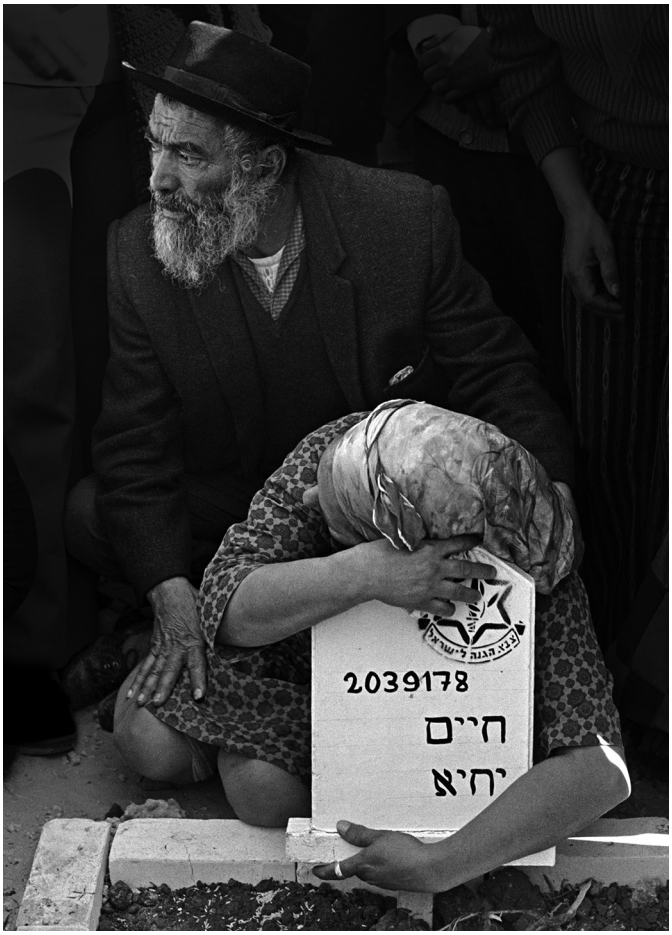


מלחמת יום כיפור, 1973

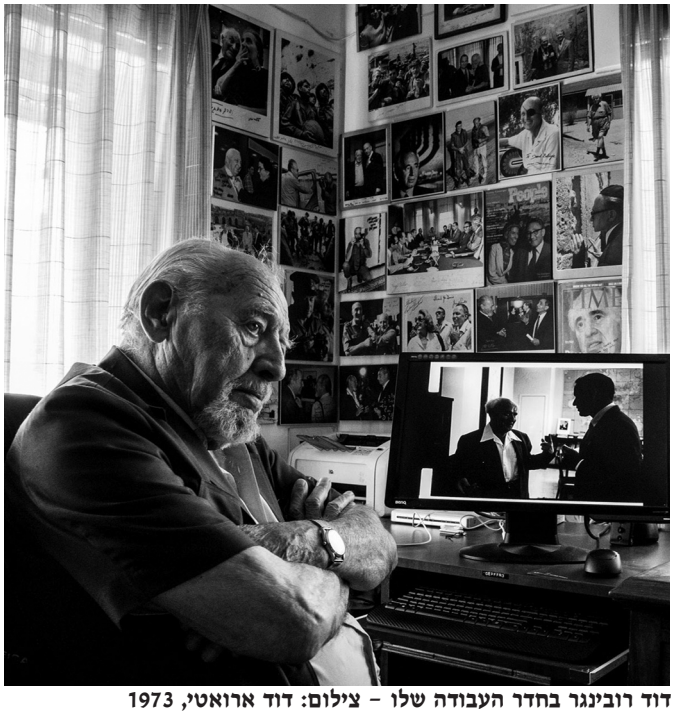

דוד רובינגר בחדר העבודה שלו – צילום: דוד ארואטי, 1973

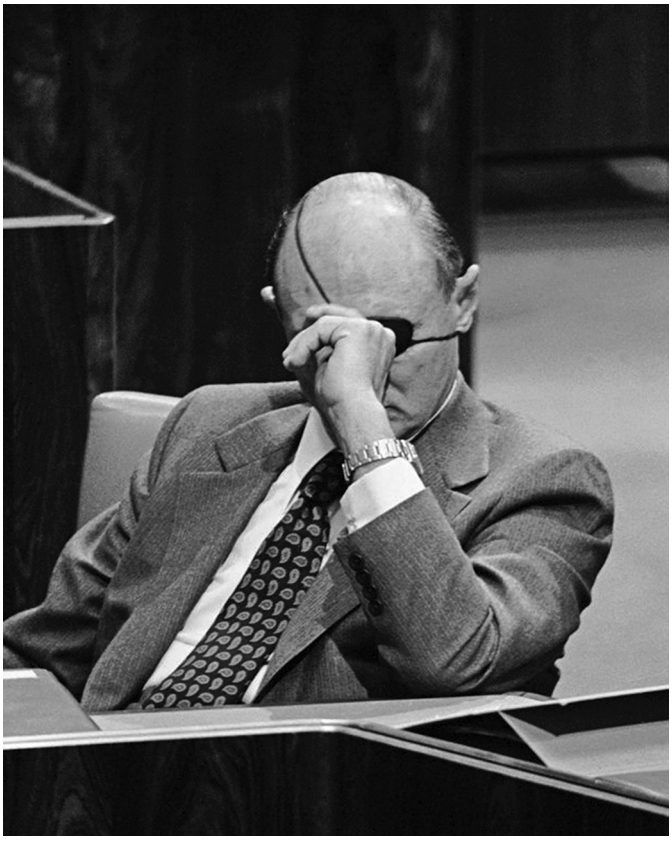

**משה דיין – יום ההתפטרות, 1974**

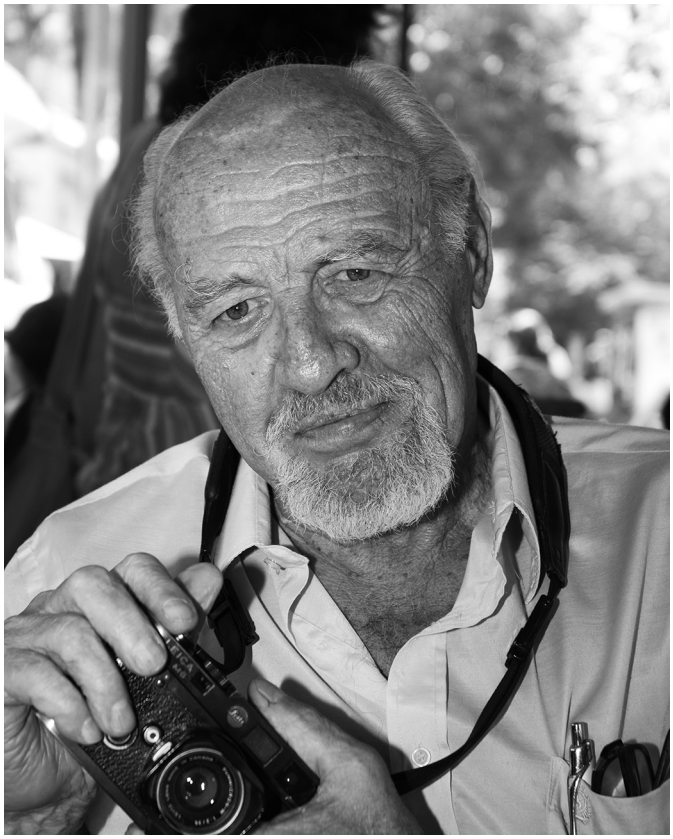

**דוד רובינגר ומצלמתו**

כך נהגתי כל הזמן. תמיד אני מבקש את שמו של המצולם ומכניס אותו לארכיון. לדוגמה: כאשר נבחר אריאל שרון לראשות הממשלה, כולם צילמו אותו צופה בתוצאות בטלוויזיה וכאשר הודיעו שנבחר, קפץ מישהו לא מוכר וחיבק אותו משמחה, ואני צילמתי. לימים הסתבר שהוא היה המיליונר מפרשת האי היווני, וכאשר הפרשה התפרסמה, היה לי את הצילום כיוון ששאלתי לשמו של האיש, וכאשר הפרשה התפוצצה נזכרתי בשמו ובצילום שהוכנס לעיתון".

ציטוטים אלה מפיו של דוד רובינגר, לדעתנו, הם ודאי בסיס לשאלה: מיהו צלם עיתונות טוב. אין ספק כי דבריו של רובינגר, וותיק צלמי העיתונות בישראל, וחלק מתצלומיו שזכו לתהילה בעולם כולו, כמו הצנחנים בכותל לאחר שחרור ירושלים ועוד, עשויים לתת השראה לדורות צלמי עיתונות חדשים.

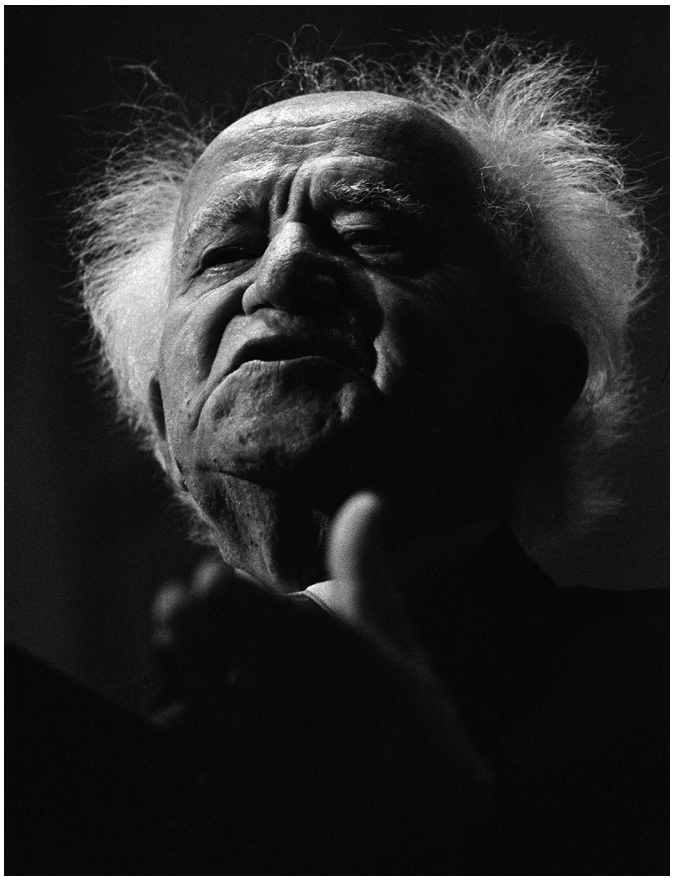

**דוד בן גוריון**

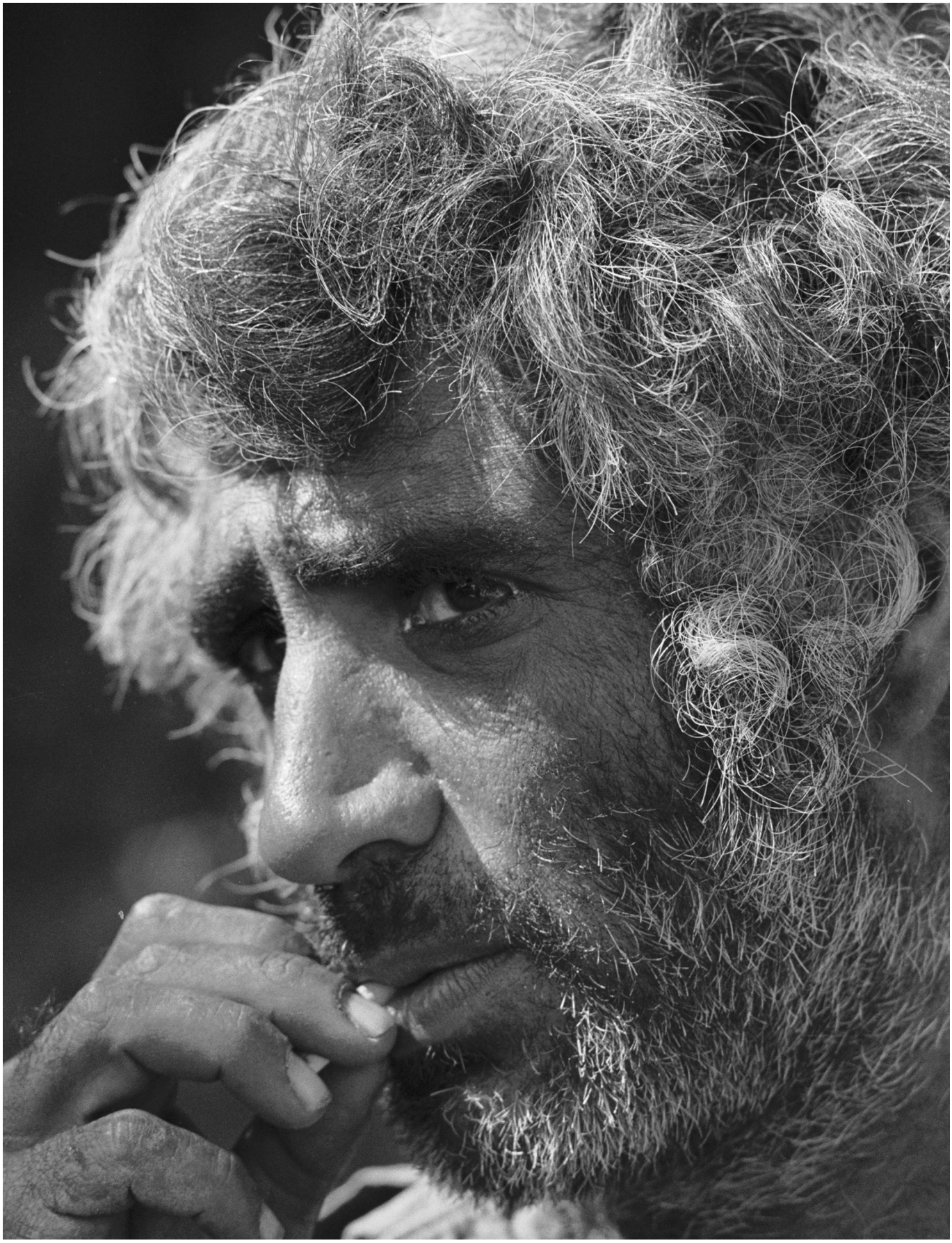

חייל מילויים, 1973

סיני – מלחמת ששת הימיים, 1967

חיילים על קו האופק